

w Białymstoku

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ

w BIAŁYMSTOKU

Białystok, dnia 10 sierpnia 1954 r.

Nr. 6

Poz. 18—23

TREŚĆ:

Część I — Przepisy obowiązujące.

- Poz.
19. — Uchwała Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku Nr XXX/161 z 6 lipca 1954 roku w sprawie spółdzielczości produkcyjnej na terenie województwa białostockiego.
20. — Uchwała Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku XXXIII/193 z 27 lipca 1954 roku w sprawie zagospodarowania odlogów i gruntów niezagospodarowanych oraz podniesienia bazy paszowej.

Poz.

21. — Uchwała Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku Nr. XXXVII/223 z 24 sierpnia 1954 r. w sprawie uznania niektórych przedmiotów za pomniki przyrody.

Część II. Publikacje.

22. — Komunikat Wojewódzkich Zakładów Obrotu Paszami w Białymstoku z dnia 13 lipca 1954 r. w sprawie nowych cen skupu siana.
23. — Komunikat Wojewódzkich Zakładów Obrotu Paszami w Białymstoku z dnia 29 lipca 1954 r. w sprawie nowych cen skupu słomy.

UCHWAŁA Nr XXX/161

Prezydium WRN w Białymstoku z 6 lipca 1954 roku
w sprawie spółdzielczości produkcyjnej na terenie
województwa białostockiego.

Rozwój i coraz szybsza rozbudowa socjalistycznego rolnictwa, a szczególnie spółdzielczości produkcyjnej — między innymi gwarantuje właściwą realizację zadań postawionych przez II Zjazd Partii. Droga spółdzielcza, prowadząca do zasadniczej rekonstrukcji rolnictwa i znacznego podniesienia poziomu życiowego ludności miast i wsi, wymaga stałego zabezpieczenia pomocy i kierownictwa politycznego. Sposób i formę realizacji tychże nakreślają dotychczasowe, a szczególnie z roku bieżącego — dyrektywy Rządu i Partii w sprawie spółdzielczości produkcyjnej.

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej po przeanalizowaniu stopnia dotychczasowej realizacji tych założeń na terenie województwa, postanawia co następuje:

Postanowienia uchwały koncentrują się na następujących zagadnieniach:

- I produkcji roślinnej,
- II produkcji zwierzęcej,
- III inwestycyjnych,
- IV oświaty, kultury i zdrowia,
- V zabezpieczenia przeciwpożarowego.

I. Produkcja roślinna.

1) Wobec tego, że POM odczuwają brak 33 agronomów rejonowych, a szczególnie POM Olecko posiada zaledwie 3-ch agronomów na 27 spółdzielni, w POM Pisanica przypada na 1 agronoma 6 spółdzielni — zobowiązuje się Wojewódzki Zarząd Rolnictwa do pełnej obsady stanowisk agronomów rejonowych.

2) występujący dotychczas brak koordynacji pracy agronomicznej na terenie spółdzielni produkcyjnych wymaga organizowania miesięcznych narad roboczych Starszych Agronomów POM i Głównych Agronomów PZR na szczeblu wojewódzkim.

Na naradach tych winna być każdorazowo przeanalizowana realizacja zadań za poprzedni miesiąc oraz dokonane omówienie planów pracy na miesiąc następny.

Miesięczne narady szkoleniowo-robocze pozwolą na wymianę doświadczeń pracy w spółdzielniach produkcyjnych.

3) Wychodząc z założenia, że tylko planowa praca zagwarantuje prawidłową opiekę agronomiczną w spółdzielniach, konieczne jest opracowywanie ścisłych planów pracy na miesiąc następny.

Każdy agronom winien przyzwyczaić się do planowej pracy, a kierownictwo PZR i POM winno dopilnować realizacji planów pracy.

W związku z tym Główny Agronom POM przy współudziale Głównego Agronoma Zarządu Produkcji Roślinnej opracują wytyczne do miesięcznych planów pracy i prześlą je najpóźniej do 20 każdego miesiąca na miesiąc następny. Wytyczne mają posłużyć do opracowania planów pracy służby agronomicznej PZR i POM.

Plany pracy służby agronomicznej POM i PZR winny być przedkładane Prezydium PRN, które z kolei są od-

powiedzialne za dopilnowanie i pomoc w ich wykonywaniu. Zabrania się Prezidiom Rad Narodowych odrywać agronomów od ich planowej pracy.

4) Wobec tego, że niejednokrotnie starsi agronomowie POM nie czuli się odpowiedzialni za wyniki produkcji w spółdzielniach i nie przejawiali dostatecznej troski o rozwój gospodarczy spółdzielni — zobowiązuje się starszych agronomów POM do właściwego opracowywania i dopilnowania prawidłowej realizacji planów produkcyjnych i kampanijnych w spółdzielniach produkcyjnych.

Plany te muszą uwzględniać założenia Gospodarki Narodowej oraz stały rozwój gospodarczy spółdzielni produkcyjnych. W tym zakresie Główni Agronomowie PZR winni spełniać rolę kierowniczą.

5) Poważna liczba spółdzielni nie ma zorganizowanych brygad polowych i ogni, a normy dzienne przeważnie wymagają przeanalizowania i korekty.

Wymaga to, by agronomowie rejonowi i aparat polityczny POM oraz personel rachunkowości wprowadzili niezwłocznie w życie treść uchwały Rady Spółdzielczej z dnia 3 maja br. w każdej spółdzielni produkcyjnej.

Należy również położyć duży nacisk na premiowanie w produkcji, co jest czynnikiem zainteresowania wynikami w podniesieniu produkcji i dochodowości.

6) Poważną dźwignią produkcji zespolowej i indywidualnej jest organizowanie konkursów, które wzbudzają inicjatywę, zachęcają do racjonalizatorstwa i podnoszą twórczą ambicję spółdzielców.

Agronomowie POM mają obowiązek organizować konkursy na tematy:

- a) bazy paszowej (stosowanie poplonów, zakładanie kiszonek, pielęgnowanie łąk i pastwisk, organizowanie taśmy zielonej);
- b) bazy nawozowej (zakładanie kompostów, przechowywanie obornika, stosowanie nawozów granulowanych);
- c) roślin technicznych (agrotechnika i rozszerzenie arealu roślin zielonych, włóknistych, burak cukrowy, tytoń).

7) Szczególnie ważny obecny okres przed żniwami wymaga odpowiedniego przygotowania się załóg POM-owskich jak też spółdzielców.

Agronomowie POM są zobowiązani do natychmiastowego opracowania bilansu sił do prac żniwno - omłotowych.

W wielu wypadkach zajdzie potrzeba korekty umów między POM a spółdzielnią, mając na uwadze konieczność pełnego wykorzystania możliwości maszyn spółdzielczych.

8) Lepiej wykonane siewy zbóż dały w efekcie lepsze zbiory, które muszą być sprawniej sprzątnięte przy zachowaniu zasady, że nie dopuścimy do zmarnowania ani jednego ziarna.

Służba agronomiczna POM jest zobowiązana do dopilnowania terminowego rozpoczęcia i zakończenia sprzętu zbóż.

„Dziesiątki“ zbóż muszą być ustawione w proste rzędy, by łatwo było między nimi wykonywać podorywki.

Stery zbóż winny być ustawione prawidłowo przy zachowaniu ostrożności przeciwpożarowej.

Scierniska muszą być natychmiast podorywane, a Dy-

rektorzy POM są osobiście odpowiedzialni za dopilnowanie, by podorywki zostały wykonane prawidłowo.

Agronomowie POM są odpowiedzialni za dopilnowanie, by każda spółdzielnia zasiała poplony ozime w ilości 10 -15 arów na 1 sztuce.

Scierniska powinny być nawiezione wapnem, a agronomowie POM dopilnują, by we właściwym czasie nastąpiło przygotowanie pól pod żyto, pszenicę, rzepak, lucernę oraz rośliny przemysłowe.

9) Spółdzielnie produkcyjne posiadają wiele plantacji nasiennych, którymi agronomowie POM dotychczas za mało się interesowali. Wobec tego zobowiązuje się ich do dopilnowania, by pola te zostały należycie przygotowane do kwalifikacji polowej, a następnie winny być sprzątnięte w terminie i według zaleceń kwalifikatorów.

Przy sprzęcie, młóceniu i przechowywaniu winna być zachowana ostrożność, by nasiona nie uległy zanieczyszczeniu obcymi uprawami.

Agronomowie POM muszą dopilnować przygotowania nasion, pobrać próby i przesać do Stacji Oceny Nasion.

Nasiona kwalifikowane winny być użyte w pełni w gospodarstwach, które je wyprodukowały, a nadwyżki należy przeznaczyć na wymianę sąsiedzką, którą agronomowie POM winni osobiście zorganizować.

10) właściwe przygotowanie gleby pod zasiewy oraz terminowy zasiew oziminy zadecyduje o wysokich plonach w roku 1955, dlatego też agronomowie POM dopilnują, by orki siewne w spółdzielniach produkcyjnych były wykonane należycie co do jakości i terminu, a więc przynajmniej na 3 tygodnie przed rozpoczęciem siewu.

Siew zbóż ozimych winien być rozpoczęty w I-szej dekadzie, a zakończony w III-ej dekadzie września.

Przy siewie zbóż należy uwzględnić siew krzyżowy na powierzchni około 20 proc. zbóż ozimych oraz siew superfosfatu granulowanego wraz z ziarnem.

11) Zobowiązuje się agronomów POM i PZR do dopilnowania, by cały areal przeznaczony pod oziminy był zasiany wyłącznie materiałem kwalifikowanym.

Agronomowie dopilnują, by spółdzielnie produkcyjne na najlepszych polach, przeznaczonych pod oziminy założyły pola nasienne w rozmiarach 1/7 części arealu przeznaczonego pod poszczególne kultury, w celu zabezpieczenia w doborowy materiał siewny na lata następne.

12) Agronomowie sadownictwa PZR przy współudziale agronomów POM dopilnują złożenia zamówień przez spółdzielnie produkcyjne na drzewka owocowe w terminie do 25.IX. oraz dokonają lokalizacji gruntów pod sady i dopilnują właściwego założenia sadów jesienią br.

13) W latach ubiegłych zaistniały trudności w terminowym przeprowadzeniu wykopków, dlatego też agronomowie POM w roku bieżącym zwrócić szczególną uwagę na terminowe przeprowadzenie wykopków, właściwe zakopcowanie okopowych i terminowe zgodnie z harmonogramem odstawy buraków cukrowych.

Ziemniaki kwalifikowane należy w najodpowiedniejszym terminie sprzątnąć, oddzielnie zakopcować i spowodować przygotowanie w okresie wiosennym do ostatecznej kwalifikacji i odstawy.

14) Poważnym niedociągnięciem na odcinku realizacji zawartych umów przez POM było niedbałe wykonanie ordek i pozostałych zabiegów agrotechnicznych.

Zobowiązuje się agronomów POM do dopilnowania prawidłowej pracy agregatów POM. Pracy niedbałej nie wolno przekazywać spółdzielni a należy ją poprawić na koszt winnego traktorzysty, czy też winnej brygady.

Starsi agronomowie POM i główni agronomowie PZR winni czuwać nad terminowym i prawidłowym wykonywaniem umów przez POM.

15) Celem zagwarantowania wykonania powyższych postanowień należy przyjąć zasadę, że każdy agronom rejonowy POM ma przydzielone stałe spółdzielnie, w których mieszka, na terenie których stale pracuje i za ich rozwój gospodarczy osobiście odpowiada.

Agronomowie POM pracują ściśle według planów pracy, a do POM-u przybywają najwyżej raz na miesiąc po pobory i po wytyczne do pracy.

Starszy agronom kieruje bezpośrednio pracą agronomów rejonowych POM; przez niego odbywa się oddziaływanie PZR na pracę agronomów w spółdzielniach.

Poza starszym agronomem POM nikt nie ma prawa dawać im dyspozycji, odrywać od pracy, względnie wykorzystywać do czynności nie związanych z produkcją w powierzonym im rejonie.

16) Przy zachowaniu zasady niezmienności rejonów agronomów POM należy przestrzegać, by agronomowie pomagali spółdzielcom w opracowywaniu planów gospodarczych oraz dopilnowali prawidłowej realizacji założeń planów finansowo-gospodarczych.

17) Spółdzielcy posiadają już bogaty sprzęt techniczny, który wymaga prawidłowej konserwacji oraz remontów. Aparat techniczny pod osobistym nadzorem kierownictwa POM jest zobowiązany do opieki nad narzędziami i maszynami własności spółdzielczej.

Spółdzielcy mają trudności, a mechanicy POM muszą być odpowiedzialni za każdorazowe przygotowanie maszyn spółdzielczych do pracy dokonując remontów w warsztatach POM, GOM itp.

Zobowiązuje się WZGS do dopilnowania, by PZGS zaopatrzyły spółdzielnie w potrzebne części zamienne.

18) Spółdzielnie produkcyjne rok rocznie uprawiają poważne ilości roślin kontraktowanych przez Centralę Nasienną, Przedsiębiorstwa Skupu Surowców Włókienniczych, Cukrownie itp. Instytucje te przeważnie stykają się ze spółdzielniami w czasie podpisywania umów lub przy odbiorze towaru. Musi to ulec radykalnej zmianie.

Instytucje kontraktujące są całkowicie odpowiedzialne za wyniki produkcji kontraktowanych roślin. Beztrudność aparatu agronomicznego instytucji kontraktujących pociąga za sobą niskie plony, co odbija się ujemnie na gospodarce narodowej, a mocno odczuwają to spółdzielcy.

Instytucje kontraktujące są zobowiązane do natychmiastowego ustalenia imiennie, który agronom jest odpowiedzialny za ściśle ustalone plantacje w spółdzielniach. Agronomowie ci winni przydzielonymi im plantacjami opiekować się od zasiewu aż do sprzęcia. Ruchoma część ich płacy winna być uzależniona od rezultatów ich pracy w spółdzielniach.

19) Spółdzielcy odczuwają niejednokrotnie brak wozów, drabin, uprzęży i innych drobnych narzędzi gospodarskich.

Wydział Przemysłu Prezydium WRN dopilnuje zorganizowania dostatecznej liczby warsztatów rzemieślniczych, reparacyjnych i zakładów produkcyjnych, których działalność w pełni zaspokoi potrzeby spółdzielni i niezależni od wyższego do strony prywatnych rzemieślników.

20) Ogromne znaczenie ma terminowa i prawidłowa walka ze szkodnikami roślin. Zagadnienie to na ogół jest dość skomplikowane i wymaga specjalnego przeszkolenia.

W związku z tym Służba Ochrony Roślin:

- przeszkoli w zwalczaniu chorób i szkodników roślin na 3 — 6 dniowych kursach teoretycznych i praktycznych w okresie jesieni 1954 roku oraz zimy 1955 roku brygadzystów polowych ze wszystkich spółdzielni produkcyjnych oraz agronomów POM,
- w każdej spółdzielni produkcyjnej wygłosi po 3 pogadanki na temat walki z chorobami i szkodnikami roślin (walka ze stonką ziemniaczaną, ochrona sadów i warzyw, ochrona roślin polowych) w okresie zimy 1954/55,
- dopilnuje, by spółdzielnie produkcyjne wstawiły do swych budżetów na rok 1955 kwoty na zakup środków chemicznych do zwalczania chwastów, chorób i szkodników roślin uprawowych i sadów oraz dopilnują pobrania tych chemikaliów.

21) W związku z tym, że zaprawienie nasion zabezpiecza je przed chorobami i wpływa dodatnio na podniesienie plonów, agronomowie POM i służba ochrony roślin dopilnują, by spółdzielnie produkcyjne wysiewały wyłącznie zaprawiony materiał siewny.

22) Agronomowie POM oraz służba ochrony roślin dopilnują by w miesiącach od listopada 1954 r. do kwietnia 1955 roku we wszystkich sadach spółdzielni produkcyjnych oraz sadach przydomowych przeprowadzona została walka chemiczna ze szkodnikami drzew owocowych oraz opryski zimowe drzew i krzewów owocowych. Opryski zimowe oraz usuwanie mechaniczne zimujących stadiów szkodników jest najbardziej skuteczne i zapobiega pladze wystąpienia ich w okresie wegetacji.

23) Zaopatrzenie w środki ochrony roślin i drobne narzędzia ogrodnicze i sadownicze przez aparat handlowy, podległy WZGS jest wysoce niezadowolające.

W związku z tym zobowiązuje się kierownictwo WZGS do zorganizowania dostatecznej liczby punktów sprzedaży środków chemicznych i drobnych narzędzi.

Personel obsługujący sprzedaż musi być dostatecznie przeszkolony, by mógł odpowiednio informować kupujących.

Asortyment artykułów ochrony roślin i drobnych narzędzi winien być uzgodniony z Zarządem Ochrony i Kwarantanny

Roślin a ilość odpowiadająca potrzebom rolnictwa ze szczególnym uwzględnieniem spółdzielni produkcyjnych.

Podkreśla się, że niedostateczna operatywność aparatu handlowego na odcinku zaopatrzenia w środki produkcji mocno przeszkadza w propagowaniu nowych metod pracy w rolnictwie i powoduje obniżenie się wyników w produkcji. Kierownictwo WZGS winno z tego wyciągnąć wnioski.

Służba agronomiczna będzie w stanie osiągnąć postawione przez II Zjazd Partii zadania, o ile zaopatrzenie w środki produkcji zostanie postawione na właściwym poziomie.

24) Na terenie województwa przewidziane jest do urządzeń rolnych 8 spółdzielni produkcyjnych tj. Chruściele, Makożeje, Koziki, Kałęczyn, Mrozy pow. Elk, Kiliany powiat Olecko, Haćki i Chrachoły — powiat Bielsk.

Do chwili obecnej w spółdzielniach produkcyjnych: Haćki, Chrachoły, Mrozy, Kałęczyn, prace agrotechniczne i geodezyjne wykonano w 35⁰/₁₀₀, w pozostałych prace rozpoczęto.

Dla zrealizowania wynikających stąd zadań zobowiązuje się Zarząd Urzędów Rolnych do przeprowadzenia następujących czynności:

- 1) wykonania prac urządzeniowo-rolnych w spółdzielniach produkcyjnych: Haćki Chrachoły, Mrozy, Kałęczyn do dnia 1 sierpnia 1954 roku, zaś w spółdzielniach: Makożeje, Chruściele, Koziki i Kiliany — do dnia 15 września 1954 r.,
- 2) przekazania w terminie do 15 września 1954 r. do trwałego użytkownika spółdzielniom produkcyjnym gruntów Państwowego Funduszu Ziemi.

II. Produkcja zwierzęca.

Dotychczasowy stan hodowli w spółdzielniach produkcyjnych jest wysoce niezadowolający. Na 317 spółdzielni produkcyjnych zespołową hodowlę bydła prowadzi 180, trzody chlewnej 111, owiec 56. Jedną z przyczyn takiego stanu rzeczy jest niedostateczna troska o hodowlę ze strony służby zootechnicznej i weterynaryjnej. Posiadamy 51 zootechników, 98 lekarzy weterynarii, 50 techników weterynaryjnych i 51 sanitariuszy, którzy są zdolni zorganizować dostateczną opiekę nad hodowlą spółdzielczą. Wychodząc z założenia, że każda spółdzielnia produkcyjna winna posiadać zespołową hodowlę, nasza służba zoo-weterynaryjna musi wzmoczyć swoje wysiłki by osiągnąć ten cel drogą wkładów samych członków spółdzielni produkcyjnych lub zakupów.

W związku z powyższym zobowiązuje się Wojewódzki Zarząd Rolnictwa do zorganizowania pracy służby rolnej, by w pełni gwarantowała wykonawstwo zadań postawionych przez Partię i Rząd.

1) Każdy zootechnik i lekarz weterynarii będzie miał przydzielone na stałe 2 — 4 spółdzielni produkcyjnych, w których pokieruje osobiście hodowlą istniejącą lub zorganizuje zespołową, jeśli taka dotychczas nie była prowadzona. Odpowiedzialny zootechnik, lekarz weterynarii, w porozumieniu z agronomem POM, dopilnuje zabezpieczenia inwentarza żywego w pasze w oparciu o plany gospodarcze. Służba zoo-weterynaryjna dopilnuje zakupienia przez spółdzielnie produkcyjne drógowizny i budowania okólników dla zwierząt gospodarskich, a ponadto będzie czuwać, aby służba melioracyjna i budownictwa wiejskiego wybudowała wszystkie urządzenia inwentarskie zewnętrzne i wewnętrzne, a przede wszystkim studnie, silosy i gnojownie we wszystkich spółdzielniach produkcyjnych jeszcze w bieżącym roku.

2) Niedostateczny postęp w hodowli został spowodowany między innymi zmiennością oraz niedostateczną liczbą przeszkolonych brygad w zakresie hodowli. Na 180 spółdzielni produkcyjnych posiadających zespołową hodowlę mamy zaledwie zorganizowanych i przeszkolonych 38 brygad hodowlanych, co jest stanowczo za mało. Służba zoo-weterynaryjna, agronomiczna i wydziały polityczne POM zobowiązane są do zorganizowania stałych brygad hodowlanych we wszystkich spółdzielniach produkcyjnych posiadających zespołową hodowlę. W terminie do 1 września br. brygady te winny być systematycznie doszkalane przez tych specjalistów.

3) Służba zootechniczna jest odpowiedzialna za właściwe żywienie i normowanie dawek pokarmowych w każdej oborze spółdzielczej jak również normy te muszą być przynajmniej raz na miesiąc aktualizowane w miarę potrzeb i produktywności poszczególnych sztuk oraz możliwości paszowych spółdzielni.

Zootechnicy i lekarze weterynarii zobowiązani są do pilno-

wania, by inwentarz spółdzielczy był zabezpieczony w pasze mineralne.

4) WZGS zobowiązany jest do zabezpieczenia wszystkich GS w sole mineralne (sól pastwana, kreda szlamowana, wapno itd.) w dostatecznych ilościach w terminie do 1 sierpnia br. Ponadto GS winny ciągle i systematycznie informować spółdzielnie produkcyjne o możliwościach nabycia tych składników mineralnych.

5) Służba zoo-weterynaryjna zobowiązana jest do przebadania całego поголівia inwentarza żywego w spółdzielniach produkcyjnych w przeciągu 2-ech miesięcy tj. najpóźniej do dnia 1 września br. Sztuki nie nadające się do dalszej hodowli należy usunąć, a na ich miejsce wstawić materiał młody, zdrowy i pełnowartościowy.

6) W celu podniesienia jakości obornika i zaopatrzenia spółdzielni produkcyjnych w tanią, a zarazem wartościową ściółkę torfową, państwowa służba rolna dopilnuje zaopatrzenia i stosowania tej ściółki w tych spółdzielniach produkcyjnych, które mają możliwości zaopatrzenia się we własnym zakresie względnie nabeđą ją w tych wypadkach, kiedy własne zapasy ściółki będą niedostateczne.

7) Rozwój hodowli zespołowej uzależniony jest również od szybkiego zakupu inwentarza w oparciu o kredyty inwestycyjne. COZH nieudolnie i opieszale dokonuje zakup i dostawę inwentarza spółdzielniom. W związku z tym zobowiązuje się COZH do zorganizowania natychmiast dostatecznej ilości spędów i w terminie do dnia 1 sierpnia br. dokonania realizacji kredytów inwestycyjnych na zakup inwentarza dla spółdzielni produkcyjnych.

COZH jest wyłącznie odpowiedzialna za dostarczenie w w/w terminie pełnej ilości zwierząt odpowiedniej wartości hodowlanej. Zakupy należy przeprowadzić przy współudziale spółdzielców, agronomów POM i służby zooweterynaryjnej, która dopilnuje natychmiastowego zebrania zleceń i złożenia ich do COZH

8) W każdej początkującej hodowli zespołowej należy położyć nacisk na zorganizowanie punktów kopulacyjnych.

Zarząd Hodowli Zwierząt dopilnuje, by do dnia 1 listopada w każdej spółdzielni były wartościowe rozplodniki (buhaje, knury, tryki) — zarówno w przypadku istnienia już hodowli zespołowej jak też i tam, gdzie jej jeszcze nie ma.

Rasowy rozplodnik może z powodzeniem zapoczątkować zespołową hodowlę, nawet tam, gdzie nie ma zespołowego budynku inwentarskiego.

9) Jednym z warunków podniesienia hodowli zespołowej jest zorganizowanie ferm zarodowych, z których materiał służyby do podnoszenia jakości ferm towarowych w sąsiadujących spółdzielniach.

W związku z tym zobowiązuje się Wojewódzki Zarząd Rolnictwa do zorganizowania w terminie do dnia 31 grudnia br. po 2 fermy reprodukcyjne bydła, trzody i owiec w rejonach o największym nasileniu spółdzielni i zorganizowane takiej opieki zoo-weterynaryjnej, która by zagwarantowała produkcję materiału hodowlanego wysokiej jakości.

10) Wielkie znaczenie dla produkcji roślinnej i dla zaopatrzenia ludności w miód, a przemysłu w воск, ma rozwój pasiek przemysłowych.

Zarząd Hodowli Zwierząt jest zobowiązany do założenia nowych pasiek w tych wszystkich spółdzielniach, gdzie istnieją ku temu warunki z punktu widzenia obsady fachowej oraz możliwości produkcyjnych. Ponadto w ciągu zimy 1954/55 r. zostaną przeszkoleni pszczelarze spółdzielcy.

11) Każdy weterynarz winien czuć się odpowiedzialny za zdrowie, rozwój, stan, kondycję i żywienie powierzonego inwentarza.

Każdy zootechnik i weterynarz musi być w posiadaniu dokumentu obrazującego szczegóły hodowli w powierzonych mu spółdzielniach.

Lekarze i technicy wet. są zobowiązani do przyspieszenia zorganizowania hodowli zespołowej, a także mają obowiązek czuwać, by budynki inwentarskie były zgodne z obowiązującymi zasadami zdrowotności i higieny zwierząt.

Ze względu na to, że aparat weterynaryjny posiada wysokie kwalifikacje teoretyczne i praktyczne, zobowiązuje się głównych lekarzy wet. do zorganizowania przy pomocy służby zootechnicznej zespołowej hodowli we wszystkich spółdzielniach produkcyjnych najpóźniej do 1 czerwca 1955 r.

12) Mając na uwadze, że rozwój hodowli zespołowej może nastąpić szybciej pod jednolitym kierownictwem najlepszych specjalistów i najbardziej oddanych spółdzielczości produkcyjnej, powołuje się z dniem 1 lipca br. w poszczególnych

powiatach odpowiedzialnych za hodowlę pracowników państwowej służby rolnej, jak niżej:

w powiecie	Augustów	— Zoot. Inż. Karwowski
„	Białystok	— Lek. wet. Lowkis
„	Bielsk	— Lek. wet. Zambrzuski
„	Elk	— Lek. wet. Nieczyporowicz
„	Gołdap	— Lek. wet. Andrulewicz
„	Grajewo	— Lek. wet. Józwa
„	Kolno	— Lek. wet. Łopuszyński
„	Łomża	— Zoot. Jurski
„	Mońki	— Inż. Reszeć
„	Olecko	— Lek. wet. Koryciński
„	Siemiatycze	— Zoot. Szerszenowicz
„	Sokółka	— Lek. wet. Pacewicz
„	Suwałki	— Lek. wet. Rudzki
„	Hajnówka	— Lek. wet. Pieniążek
„	Wys. Maz.	— Zoot. Domisiewicz

Wyżej wymienieni mają prawo dysponować całą powiatową służbą zooweterynaryjną oraz winni mieć pomoc ze strony Prezydów Rad Narodowych i Państwowej Służby Rolnej — ale z drugiej strony są zobowiązani do zorganizowania i podniesienia hodowli we wszystkich spółdzielniach produkcyjnych zgodnie z wytycznymi Partii i Rządu

13) Zobowiązać Zarządy weterynarii PZR do przeanalizowania dotychczasowych wyników opieki wet. w spółdzielniach produkcyjnych oraz uaktualnienia wykazu osób odpowiedzialnych za hodowlę zespółową tak pod względem kondycji, żywienia, pielęgnacji i zdrowia.

14) Zobowiązać służbę wet. odpowiedzialną za hodowlę zespółową do wykonywania następujących czynności:

- prowadzenia akcji uświadamiającej na aktualne tematy w oparciu o posiadane przezrocza i literaturę fachową,
- wytypowania brygadzystów hodowlanych i dopilnowania przeszkolenia ich na przodowników wet. w ciągu zimy 1954/55 r.,
- zaopatrzenia przodowników wet. w spółdzielniach w apteczki wet. oraz uzupełnienia ich w niezbędne leki.

15) Służba wet. winna wykonywać następujące przeglądy:

- dwukrotne komisyjne przeglądy inwentarza żywego t.j. na wiosnę i w jesieni,
- służyć spółdzielniom produkcyjnym radami fachowymi pomagać przy zakupywaniu i ubezpieczaniu inwentarza żywego oraz przy wybrakowaniu komisyjnym sztuk niezdatnych do hodowli,
- wykonywać wszelkie akcje profilaktyczne w spółdzielniach produkcyjnych w pierwszej kolejności,
- służba wet. ponosi odpowiedzialność za zabezpieczenie właściwej bazy paszowej, a zwłaszcza pasz witaminowych i mieszanek mineralnych.

16) Zobowiązuje się służbę wet. do zabezpieczenia stanu zdrowia całego pogłowia zwierząt gospodarskich w spółdzielniach produkcyjnych poprzez tuberkulinizację, badania na brucellozę, jałowicę, zaszczepienie trzody chlewnej p. różycy, a tam gdzie zachodzi potrzeba i p. pomorowi świni obcięciem C.V., przez utworzenie jak największej ilości obór wolnych od gruźlicy i brucellozy, przebadanie na motylicę i robaki wszystkich sztuk podejrzanych o te choroby oraz przeprowadzenie 100% dwukrotnej akcji oczyszczania i odkażania pomieszczeń dla zwierząt gospodarskich w spółdzielniach produkcyjnych i dopilnowanie założenia stale wilgotnych mat dezynfekcyjnych.

17) Zobowiązać głównych zoot., starszych agronomów POM i głównych lekarzy wet. do kolegiального opracowywania planów z uwzględnieniem specyfiki powiatów.

III. Inwestycje.

a) Melioracje i zagospodarowanie łąk

Kontakt ze spółdzielniami produkcyjnymi na odcinku melioracji zagospodarowania i innych potrzeb, jest niedostateczny.

Ogółem roboty prowadzone przez służbę wodno-melioracyjną w 112 spółdzielniach produkcyjnych obejmują 1185 ha, z tego wykonano robót na obszarze 453 ha.

Konserwacją urządzeń wodno - melioracyjnych objętych jest 672 ha, z tego wykonanych 60,5%.

Budowa nowych studzien w ramach planu prowadzona jest w 32 spółdzielniach. Wykonanych jest 50%.

Dla zrealizowania zadań postawionych przez Radę Ministrów w uchwale z dnia 23 lutego br. zobowiązuje się Zarząd Wodno-Melioracyjny do przeprowadzenia następujących czynności:

- 1) W ciągu lipca i sierpnia nawiązać kontakt ze wszy-

sktami spółdzielniami produkcyjnymi na terenie województwa i dokonać rozpoznania potrzeb w następujących zagadnieniach:

- a) melioracje,
- b) zagospodarowanie pomelioracyjne,
- c) budowa stawów rybnych,
- d) budowa zbiorników przeciwpożarowych,
- e) budowa studzien,
- f) drenaż.

2) Przez zmobilizowanie wszystkich sił technicznych przyspieszyć wykonanie robót melioracyjnych na gruntach spółdzielni produkcyjnych w 80% do 20 lipca, a całkowicie zakończyć do końca III-go kwartału br.

3) W zakresie zagospodarowania pomelioracyjnego wykonać 90% planu do 15 lipca br. a zakończyć do końca lipca.

4) Z dodatkowej puli 40 ton nasion traw przeznaczyć 7 ton dla spółdzielni produkcyjnych i wykonać zagospodarowanie do 20 sierpnia br.

5) Dopilnować wprowadzenia do planów gospodarczych 1953 roku obszarów nadających się do zmeliorowania we wszystkich spółdzielniach produkcyjnych.

6) Dokonać podziału pastwisk na kwatery w 50 spółdzielniach w m-cu lipcu i sierpniu.

7) Wydać spółdzielniom niektóre nasiona traw w czyistych gatunkach z warunkiem, że spółdzielnie wysięją nasiona te jako plantacje nasienne.

8) Dopilnować by spółdzielnie corocznie stosowały nawozy sztuczne na zasilenie użytków zielonych zgodnie ze wskazówkami służby łąkarskiej.

9) Przeprowadzić rozpoznanie urządzeń drenarskich w spółdzielniach w m-cu lipcu i sierpniu i na tej podstawie dokonać renowacji i konserwacji urządzeń drenarskich w III i IV kwartale br.

W tym celu służba wodno - melioracyjna przeprowadzi szkolenie członków w 20 spółdzielniach na terenie powiatów Elk, Gołdap i Olecko w sprawie należytej renowacji i konserwacji drenowania.

b) Budownictwo wiejskie

Odnosnie realizacji inwestycji budowlanych związanych z rozwojem hodowli w spółdzielniach produkcyjnych należy dopilnować wykonania:

1) budynków zespółowych hodowlanych (obory, chlewnie, owczarnie, kurniki, stajnie) nowych 56, remonty 85 w terminie do dnia 30.IX.1954 r.

2) Budynków nieprodukcyjnych jak spichrze, szopy nowych 23, remonty 57 — do dnia 30.X.1954 r.

3) Budynków zespółowych nowych

a) chlewni 4, b) stodoł — 4, c) szop — wozowni 4, — do dnia 25.XI.1954 r.

4) Silosów we wszystkich spółdzielniach i gnojowni tam, gdzie istnieją obory zespółowe w terminie do 15.VIII 1954 r.

5) Pow. Zarząd Rolnictwa (Bud. Wiejskie) w terminie do dnia 6 — 10.VII. rozpracują harmonogramy dostaw materiałów budowlanych brakujących, szczególnie tarcicy, powiadomią zainteresowane spółdzielnie produkcyjne o terminach pobrania tarcicy właściwych asortymentów.

IV. Kultura, Oświata, Zdrowie.

Celem podniesienia poziomu kulturalnego spółdzielni produkcyjnych Wydział Kultury przy pomocy podległych sobie jednostek wykonuje następujące zadania:

a) Do dnia 3 grudnia 1954 r. w każdej gromadzie spółdzielczej winien być zorganizowany punkt biblioteczny o odpowiednim zestawie książek obejmującym treść społeczno-polityczną, zawodową i beletrystyczną.

b) Do końca roku bieżącego należy objąć patronatami 22 spółdzielnie produkcyjne, w których zorganizowane są świetlice, przez pracowników kultury i placówki podległe Wydziałowi Kultury.

c) Wydział Kultury w oparciu o wytyczne Centralnego Zarządu Świetlic opracuje typową dokumentację techniczną dla świetlicy wiejskiej w terminie do końca listopada br.

d) Do dnia 30 października należy wykonać remonty świetlic zgodnie z potrzebami spółdzielni produkcyjnych w porozumieniu z Wojew. Biurem Projektów,

e) Wydział Kultury zanalizuje w oparciu o ankiety poszczególnych świetlic w spółdzielniach produkcyjnych potrzeby materialne i złoży zapotrzebowanie na materiały budowlane, wyposażenie oraz kredyty na 1955 rok do Ministerstwa Kultury w terminie do 15 września br.

- f) Wojewódzki Zarząd Łączności zabezpieczy stałą obsługę spółdz., które dysponują odpowiednim pomieszczeniem w okresie zimowym, a wszystkim spółdzielniom w okresie letnim,
- g) Dyrekcja Okręgowa Radiofonizacji Kraju zabezpieczy radiofonizowanie tych spółdzielni produkcyjnych, gdzie nie zachodzą trudności natury technicznej,
- h) Wydział Oświaty zabezpieczy potrzebną ilość miejsc w dziecińcach i przedszkolach wiejskich we wszystkich spółdzielniach produkcyjnych celem umożliwienia kobietom włączenia się do produkcji,
- i) Wydział Zdrowia zapewni w rb. potrzebną ilość miejsc w sezonowych żłobkach wiejskich na terenie spółdzielni produkcyjnych,
- j) W celu zabezpieczenia służby zootechnicznej i weterynaryjnej przed zachorowaniami związanymi z pełnieniem czynności zawodowych, Wydział Zdrowia przebadania personel tych służb na nosicielstwo i zachorowalność na choroby odzwierzęce,
- k) Polski Czerwony Krzyż zorganizuje do dnia 1 października br. posterunki sanitarne w tych spółdzielniach, w których Wydział Zdrowia z powodu braku obsady nie zorganizował dotychczas punktów zdrowia,
- l) Państwowy Zakład Higieny zapewni analizę wody w studniach na terenie wszystkich spółdzielni produkcyjnych, celem stwierdzenia przydatności tej wody do picia,
- ł) Wydział Zdrowia w porozumieniu z PCK zabezpieczy opiekę lekarską na terenie wszystkich spółdzielni produkcyjnych,
- m) Stosownie do uchwały Rządu z dnia 23.II.br. Wojewódzki Komitet Kultury Fizycznej winien zorganizować w każdej gromadzie spółdzielczej LZS, dopilnować przygotowania boisk oraz wyposażenia w sprzęt sportowy. Wzywa się zrzeszenia sportowe objęcia patronatu nad młodymi Ludowymi Zespołami Sportowymi w spółdzielniach produkcyjnych.

V. Zabezpieczenie przeciwpożarowe.

Dla ochrony mienia spółdzielców przed pożarami, Wojewódzka Komenda Straży Pożarnych przy pomocy podległych sobie jednostek sprawdzi stan bezpieczeństwa przeciwpożarowego we wszystkich spółdzielniach produkcyjnych na terenie województwa.

W oparciu o rozeznanie w terenie ustali ilość niezbędnego sprzętu i zabezpieczy nabycie go tym spółdzielniom, które sprzętu wymaganego nie posiadają.

Do końca br. WKSP przeprowadzi szkolenie spółdzielców poświęcone ochronie przeciwpożarowej, a z aktywu zorganizuje ochotnicze straże pożarowe.

Dla wzmocnienia kontroli społecznej przy realizacji niniejszej uchwały należy zwrócić się do Komisji Radzieckich, by co miesiąc na swoich zebraniach analizowały realizację zadań poszczególnych pionów administracji państwowej i gospodarczej na terenie spółdzielni produkcyjnych.

Zobowiązuje się Wojewódzki Zarząd Rolnictwa do wydawania co miesiąc biuletynu mówiącego o postępach w wykonywaniu uchwały oraz wnioskach i wytycznych do dalszej jej realizacji.

Wykonanie uchwały zleca się Wojewódzkiemu Zarządowi Rolnictwa, Wydziałowi Oświaty, Wydziałowi Kultury, Wydziałowi Handlu, Wydziałowi Zdrowia, WKKF, Wojewódzkiej Komendzie Straży Pożarnych, Wydziałowi Przemysłu, Prezydium Powiatowych Rad Narodowych oraz Wojewódzkiemu Związkowi Gminnych Spółdzielni „Samopomoc Chłopska”.

Odpowiedzialni za wykonanie uchwały Członkowie Prezydium WRN sprawujący nadzór nad powyższymi Wydziałami.

Za Prezydium Rady Narodowej

Z-ca Przewodniczącego Prezydium WRN
(A.ROSZKO)

UCHWAŁA Nr XXXIII/193

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku
z 27 lipca 1954 r.

w sprawie zagospodarowania odlogów i gruntów niezagospodarowanych oraz podniesienia bazy paszowej

Postawiony przed narodem polskim przez IX Plenum i II Zjazd PZPR wielki program walki o podniesienie sto-

py życiowej mas pracujących miast i wsi znalazł powszechny odzew wśród najszerszych warstw narodu.

Setkami podjętych i realizowanych różnorodnych zobowiązań przedzjazdowych wieś białostocka — mało i średniorolni chłopi, członkowie spółdzielni produkcyjnych, robotnicy PGR, pracownicy POM oraz Służby Rolnej udowodnili swe gorące przywiązanie do Partii oraz swą solidaryzację z polityką prowadzoną przez Partię.

Realizacja podniesienia w roku 1954 produkcji roślinnej województwa białostockiego o 13% i 17% w roku 1955 nacełowana przez II Zjazd Partii wymaga włączenia wszystkich sił i środków i wykorzystania wszystkich rezerw produkcyjnych wsi białostockiej.

Obok wytrwałej pracy i walki o systematyczne podnoszenie planów produkcyjnych, stanowiących główną drogę wzrostu produkcji rolniczej należy jednocześnie wykorzystywać i uruchomić te wszystkie rezerwy, które zapewniają szybkie zwiększenie powierzchni zbiorów. Takie poważne niewykorzystane rezerwy, stanowiące wielkie możliwości zwiększenia plonów są istniejące jeszcze powierzchnie niezagospodarowanych gruntów uprawnych, do których zaliczyć należy odłogi i ugory, które często nie posiadają trwałego użytkownika i na skutek tego są żywiolowo i w sposób rabunkowy użytkowane, oraz grunty, które posiadają właścicieli, ale nie są w pełni zagospodarowane. Równocześnie Uchwały II Zjazdu wskazują, że ogromną, a niedostatecznie dotychczas wykorzystaną rezerwą wzrostu bazy paszowej, stanowiącej podstawowy warunek szybkiego rozwoju hodowli i wzrostu wydajności pogłowia jest, obok zwiększenia roślin pastewnych w uprawie polowej — zagospodarowanie i lepsze wykorzystanie łąk i pastwisk.

W walce o zagospodarowanie odlogów i ugorów oraz zwiększenie bazy paszowej w naszym województwie obok pewnych osiągnięć zamierzonego celu nie uzyskaliśmy, ponieważ przedydia rad narodowych i ich organa wykonawcze jak Zarządy Rolnictwa oraz PGR nie traktowały sprawy pełnego wykorzystania i zagospodarowania każdego hektara użytków jako niezmiernie ważnego i odpowiedzialnego zadania. Wśród odpowiedzialnego aktywu gospodarczego brak było dostatecznego zrozumienia doniosłości politycznej i gospodarczej sprawy należytej gospodarki ziemią i dlatego ilość odlogów nie jest dokładnie znana.

W związku z powyższym Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej postanawia:

- 1) Zobowiązać Wojewódzką Komisję dla spraw zagospodarowania odlogów i gruntów niezagospodarowanych przy Prezydium WRN oraz analogiczne Powiatowe Komisje do niezwłocznego przystąpienia do wykonania włożonych na nie obowiązków.
- 2) W tych powiatach, w których dotychczas Komisja nie została powołana poleca się niezwłocznie takowe powołać.
- 3) Komisje te ustalą w terenie faktyczny stan odlogów i gruntów niezagospodarowanych, założą ich ściągę ewidencyjną i opracują w terminie do dnia 15 sierpnia 1954 r. szczegółowy plan ich zagospodarowania i rozdysponowania. Każdy ujawniony skrawek ziemi niezagospodarowany winien być niezwłocznie oddany w zagospodarowanie, a ewidencję odlogów i gruntów niezagospodarowanych należy prowadzić na bieżąco.
- 4) Dla przyspieszenia ewidencji tej Prezydium Gminnych Rad Narodowych do dnia 5 sierpnia rb. powołają Komisje do spraw ewidencji omawianych gruntów w składzie przewidzianym w p. 5 Instrukcji Ministra Rolnictwa z dnia 10.II.1954 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 9.II. 1953 r. o całkowitym zagospodarowaniu użytków rolnych (Monitor Polski Nr. A-16, poz. 316 z r. 1954) a mianowicie: członek prezydium, jako przewodniczący, przedstawiciel Związku Samopomocy Chłopskiej, sołtys oraz jeden aktywista gromadzki. Rozpoznanie w terenie i ustalenia obszarów gruntów niezagospodarowanych i ich właścicieli należy dokonać przez sołtysów i aktyw gromadzki.
- 5) Prezydium Powiatowych Rad Narodowych zobowiązuje się do dopilnowania należytego i terminowego wykonania obowiązków przez Powiatowe Komisje oraz do okazania im potrzebnej pomocy w wykonywaniu ich czynności.
- 6) Zarząd Urzędów Rolnych opracuje i roześle w teren do dnia 1.VIII.1954 r. po uprzednim uzgodnieniu z Ko-

- misją Wojewódzka, szczegółowych przepisów, dotyczących założenia ewidencji.
- 7) Zjednoczenie PGR i Zjednoczenie PGL i inne instytucje społeczne, w posiadaniu których znajdują się grunty, obowiązane są w terminie do dnia 10 sierpnia 1954 r. nadesłać Prezydiom Powiatowych Rad Narodowych — Komisjom Powiatowym dane odnośnie odlogów i gruntów niezagospodarowanych z podaniem obszaru ich w każdej jednostce gospodarczej (majątek, nadleśnictwo itp.) i administracyjnej (gromada, wieś, gmina, powiat) oraz plany ich zagospodarowania.
O ile instytucje te odlogów i gruntów niezagospodarowanych nie posiadają powinny o tym powiadomić.
- 8) Ponadto, wymienione w punkcie poprzednim instytucje winny składać odnośnym Komisjom Powiatowym okresowe sprawozdania ze stanu zagospodarowania odlogów każdego 1-go bieżącego miesiąca za miesiąc ubiegły.
- 9) Powiatowe Zarządy Rolnictwa zobowiązuje się do zaprowadzenia ścisłej ewidencji gruntów PFZ z ujawnieniem obszarów odlogów przy zastosowaniu podziału na grunty rolnicze przydatne (z VI klasą gleboznawczą włącznie) i nieużytki w terminie do dnia 1 sierpnia 1954 r., oraz do przekazania tych materiałów Komisjom Powiatowym.
- Zarząd Urzędów Rolnych dopilnuje zaprowadzenia ścisłej ewidencji odlogów i gruntów niezagospodarowanych, zaś Zarząd Produkcji Roślinnej dopilnuje należytego ich zagospodarowania.
- 10) Prezydium Powiatowych Rad Narodowych i Zarządy Rolnictwa winny przekazać, a PGR przyjąć resztę gruntów P.F.Z. nierozdzysponowanych, a mianowicie:
- wszelkie grunty bez względu na ich obszar i posiadane budynki o ile grunty te graniczą z gospodarstwami P.G.R.,
 - grunty odległe od gospodarstw PGR nie dalej niż trzy kilometry nawet bez budynków, jeśli ich obszar wynosi 20 — 50 ha (w jednym kompleksie),
 - grunty odległe od gospodarstw PGR ponad 3 km. o powierzchni 50 ha w jednym kompleksie, o ile wraz z gruntami zostaną przekazane budynki mieszkalne i gospodarcze, położone na tych gruntach;
 - grunty o obszarze ponad 100 ha nawet bez zabudowań, o ile są w jednym kompleksie.
- 11) Podstawowymi aktami prawnymi, regulującymi zagospodarowanie użytków są: Dekret z dnia 9.II.1953 r. o całkowitym zagospodarowaniu użytków rolnych (Dz. U.R.P.L. Nr. 11, poz. 40 z r. 1953), Instrukcja Ministra Rolnictwa z dnia 10.II.1954 r. w sprawie wykonania dekretu z dnia 9.II.1953 r. (Monitor Polski z dnia 12.II.1954 r. Nr. A-16), Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 30.I.1954 r. (Dz.U.R.P.L. Nr. 8, poz. 26 z r. 1954).
Stwierdzone zostało, że pracownicy Rad Narodowych, Powiatowych i Gminnych nie są dostatecznie zapoznani z postanowieniami tych podstawowych aktów prawnych i dlatego:
zobowiązać Prezydium Powiatowych i Gminnych Rad Narodowych do zorganizowania dla swych pracowników do dnia 5.VIII. rb. szkolenia zawodowego, mającego na celu opanowanie przepisów, zawartych w omawianych aktach prawnych.
- 12) Celem stworzenia dla PGR warunków, umożliwiających prowadzenie racjonalnej gospodarki na przekazywanych im gruntach PFZ na terenach powiatów Elk, Olecko, Gołdapi i Suwałki zobowiązać:
- Prezydium Powiatowych Rad Narodowych i Powiatowe Zarządy Rolnictwa w Elku, Olecku i Gołdapi do odgraniczenia w terenie gruntów przekazanych PGR od gruntów indywidualnych chłopów — osadników z jednoczesnym wprowadzeniem chłopów — osadników na prawie im nadane działki w przypadkach prowadzenia gospodarki przez chłopów niezgodnie z prawnym stanem.
- W tym celu Powiatowe Zarządy Rolnictwa w ścisłym porozumieniu ze Zjednoczeniem Państwowych Gospodarstw Rolnych w terminie do dnia 15 sierpnia rb. opracują i przedłożą Wojewódzkiej Komisji odpowiednią dokumentację, określającą miejsce i zakres pracy, termin jej wykonania, potrzebną ilość techników/dniówek dla personelu geodezyjnego itp.
- W związku z tymi pracami Zjednoczenie PGR dostarczy geodezyjnemu personelowi w czasie dokonywania prac odgraniczających robocizną, znaki graniczne, pomiarowe itp. świadczenia w naturze.
- zobowiązać Prezydium Powiatowych Rad Narodowych — Powiatowe Zarządy Rolnictwa w Elku, Olecku, Gołdapi i Suwałkach do opracowania w porozumieniu z Zjednoczeniem PGR i przedstawienia w terminie do dnia 31 sierpnia 1954 r. Wojewódzkiemu Zarządowi Rolnictwa — ZUR uzasadnionych wniosków w sprawie przeprowadzenia wymiany gruntów lub regulacji w tych szczególnych przypadkach, gdzie istnieje uciążliwa szachownica pomiędzy gruntami PGR, a gruntami indywidualnych gospodarstw osadniczych celem utworzenia dla PGR kompleksów gruntów, wygodnych dla mechanicznej uprawy z tym jednak, by grunty osadników nie uległy znacznemu oddaleniu od ich zagród i przy zagrodach było im wydzielone przynajmniej 1 ha gruntów rolniczych.
 - zobowiązać Prezydium Powiatowych i Gminnych Rad Narodowych do zorganizowania, w porozumieniu z organizacjami masowymi, akcji społecznej mającej na celu usunięcia na gruntach PGR pozostałości powojennych w postaci rowów sirzeleckich, przecinających grunty i uniemożliwiających lub utrudniających mechaniczną uprawę. Do tego celu wszelkie instytucje gospodarcze winny użyć posiadany przez nich sprzęt techniczny, jak: spychacze traktorowe itp.
- Prace te winny być wykonane przed przygotowaniem gruntów do siewów jesiennych.
- 13) Zobowiązuje się Zjednoczenie PGR do zagospodarowania w roku bieżącym nie mniej niż 5 tysięcy ha odlogów i gruntów niezagospodarowanych w powiatach Gołdapi, Olecko, Elk, Suwałki z tym, że reszta tych gruntów będzie zagospodarowana na wiosnę roku 1955.

Zespoły Uprawowe.

- 14) Biorąc pod uwagę, że nieodzownym czynnikiem likwidacji odlogów są zespoły uprawowe, że dobrze pracujący zespół jest wyższą formą gospodarczą aniżeli gospodarka indywidualna zobowiązać Prezydium Powiatowych i Gminnych Rad Narodowych Zarządy Rolnictwa, PGR i inne instytucje do okazania pomocy w organizowaniu nowych zespołów uprawowych, do roztoczenia nad istniejącymi i nowopowstającymi zespołami uprawowymi pełnej opieki politycznej i agrotechnicznej.

Spółdzielnie produkcyjne

- 15) Biorąc pod uwagę, że spółdzielnie produkcyjne są ośrodkami postępowej socjalistycznej gospodarki rolnej na wsi i winny wpływem swego przykładu dobrej gospodarki promieniować na otaczające ich indywidualne chłopstwo i zachęcać indywidualnych chłopów do organizowania u siebie gospodarki zespołowej — spółdzielczej — Powiatowe i Gminne Prezydium Rad Narodowych — Zarządy Rolnictwa, Związek Samopomocy Chłopskiej i inne organizacje społeczne przyjdą z większą niż dotychczas pomocą spółdzielniom produkcyjnym w usunięciu w ich gospodarstwie braków i niedociągnięć organizacyjnych, agrotechnicznych, hodowlanych i politycznych. Nasze spółdzielnie produkcyjne po IX Plenum przejęły do zagospodarowania 1.279 ha odlogów, a szczególnie takie, jak Grabnik w pow. Elk 227 ha, Królówola, pow. Elk 104 ha, Narojki pow. Siemiatycze 110 ha, Plutycze pow. Bielsk 83 ha. Nie wszystkie jednak spółdzielnie grunty przekazane im do zagospodarowania zagospodarowały i wykazują na swym koncie razem 338 ha gruntów niezagospodarowanych.

Aparat służby rolnej, zarządy spółdzielni produkcyjnych wespół z organizacjami i osobami opiekuńczymi niezwłocznie przeanalizują przyczyny i potrzeby spółdzielni produkcyjnych w podniesieniu ich gospodarki na wyższy jeszcze poziom, pomogą w usunięciu dotychczasowych braków oraz przeanalizują możliwości spółdzielni w zakresie przejęcia wszelkich okolicznych odlogów w zagospodarowanie, by w orbicie wpływów spółdzielni nie było miejsca na odlogi i grunty niedostatecznie zagospodarowane.

- 16) W celu zabezpieczenia nowopowstałym spółdzielniom produkcyjnym możliwości racjonalnej pracy polowej,

Prezydium Powiatowych Rad Narodowych wraz z Powiatowymi Zarządami Rolnictwa przy czynnej pomocy i kontroli Zarządu Urządzeń Rolnych przeanalizują i zabezpieczą wymianę gruntów wszędzie tam, gdzie czynność ta nie została jeszcze wykonana, a jest konieczna.

W przypadku braku możliwości dokonania koniecznych wymian przed siewami jesiennymi w formie ostatecznej, należy za przykładem lat ubiegłych, dokonać wymiany prowizorycznej, jednocześnie przeprowadzając wśród zainteresowanych chłopów uspołdzielczonych i indywidualnych pracę uświadamiającą celem zapobieżenia ewentualnym z tego tytułu rozgorączceń.

Osadnictwo.

- 17) Dalszym czynnikiem zagospodarowania odłogów i gruntów niedostatecznie zagospodarowanych na Z.O. jest osadnictwo. Osadnictwo jest jednocześnie wyrazem dbałości Partii i Rządu o stałe polepszenie bytu ludzi pracy, bowiem zapewnia osadnikom dostatecznie warunki życiowe.

W tej mierze obowiązuje Uchwała Nr. LXVII/270 Prezydium WRN w Białymstoku z dnia 23 grudnia 1953 r. w sprawie akcji informacyjno - werbunkowo-osiedleńczej w 1954 roku.

Postanowienia tej uchwały są w dalszym ciągu aktualne i obowiązują z taką zmianą, że pierwotny plan werbunkowy 800 rodzin, osiedleńczy 550 rodzin został zwiększony o 25%, a więc obecny plan wynosi — werbunkowy 1.000 rodzin, osiedleńczy 690 rodzin. Plan werbunkowy roczny przy zwiększeniu go o 25% wykonany został w 67%, co stanowi 672 rodziny. Plan osiedleńczy zwiększony o 25% wykonany został w 47%, co stanowi 325 rodzin osiedlonych.

Jest to sytuacja całkowicie niezadowolająca. Podwyższony plan werbunkowo - osiedleńczy winien być całkowicie wykonany i to w III kwartale rb. i w tym celu Prezydium W.R.N. postanawia:

a) zobowiązać Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji Osiedleńczej do zwołania najdalej w terminie do dnia 5 sierpnia 1954 r. posiedzenia Komisji w pełnym składzie z udziałem przedstawicieli Partii, organizacji masowych i społecznych oraz przewodniczących Powiatowych Komisji Osiedleńczych dla przeanalizowania akcji osiedleńczej w ogóle, a w szczególności sprawy konieczności wykonania zwiększonego planu werbunkowo - osiedleńczego.

b) tak samo zobowiązać przewodniczących Powiatowych Komisji Osiedleńczych do zwołania najdalej w terminie do dnia 10 sierpnia 1954 r. posiedzeń Komisji przy współudziale przewodniczących Prezydium GRN oraz Partii i organizacji masowych i społecznych, obsłużenie posiedzeń Powiatowych Komisji przez członków Wojewódzkiej Komisji Osiedleńczej.

c) Prezydium Powiatowych i Gminnych Rad Narodowych przeanalizują sprawy osiedleńcze na najbliższym swoim posiedzeniu, a w szczególności jak i w jakim stopniu zostały wykonane zalecenia wspomnianej na wstępie Uchwały Nr. LXVII/270 Prezydium WRN w Białymstoku z dnia 23.XII.1953 r.;

d) Budowlane Przedsiębiorstwa Powiatowe zobowiązuje się do wykonania w terminie umownym, a jeśli termin umowny został już przekroczony — w terminie najkrótszym i najdalej do dnia 15-go sierpnia 1954 r. zleconych im do odbudowy zagrod i mieszkań dla osadników z wyeliminowaniem wszelkiego brakობstwa.

PGR i PGL zobowiązuje się do ódremontowania lub odbudowy mieszkań dla osadników zgodnie z planem rocznym najdalej do dnia 15-go sierpnia 1954 r. w liczbie: PGR — 147 mieszkań, PGL — 38 mieszkań;

e) Prezydium PRN w Elku, Olecku i Gołdapi, w terminie do dnia 10 sierpnia 1954 r. ustalą aktualną chłonność osiedleńczą, jako niezbędny element dla celów osiedleńczych i werbunkowych;

f) Prezydium PRN w Elku, Olecku i Gołdapi do dnia 1.IX.54 r. wytypują w gromadach zwartych zagrody do odbudowy na 1955 r.;

g) celem większego przywiązania osadnika do terenu osiedleńczego w powiatach Elk, Olecko i Gołdapi zobowiązać: Prezydium Powiatowych Rad Narodowych

— Powiatowe Zarządy Rolnictwa do ostatecznego uwłaszczenia wszystkich osadników, którzy nabyli prawa do uwłaszczenia w terminie do dnia 1.X.1954 r.;

— to samo dotyczy powiatu Suwałki, Wysokie Mazowieckie, Łomża w stosunku do osadników na gruntach poruskich, politeńskich, poniecieckich itp.

— w tym samym celu zobowiązać Wojewódzki Zarząd Rolnictwa do ustalenia w terminie najdalej do dnia 15 sierpnia rb. terenów, na których niezbędne jest przeprowadzenie regulacji z ustaleniem rozciągłości tych prac i terminem ich wykonania;

— zobowiązać Wydział Handlu Prezydium WRN do usprawnienia i zwiększenia zaopatrzenia w artykuły gospodarcze pierwszej potrzeby. W tym celu należy założyć PZGS w Gołdapi i rozszerzyć sieć sklepów detalicznych po wsiach.

UGORY

- 18) Ugory stanowią specyfikę województwa białostockiego, jego zacofania rolniczego, skutki polityki rządów sanacyjnych, które zepchnęły województwo do kategorii Polski „B”.

Musimy podjąć walkę z tymi pozostałościami średniowiecza, musimy podjąć walkę ze zniesieniem szachownicy, ze zniesieniem trójpółki jako systemu ugorowego.

System trójpółki na szachownicy w 346 wsiach na powierzchni 200 tysięcy ha powoduje pozostawienie bez zasiewów rocznie 30 tysięcy ha tzw. ugorów i naraza produkcję rolną na duże straty.

Radykalnym sposobem likwidacji ugorów jest zniesienie szachownicy. Likwidujemy szachownicę w gromadach, w których powstają spółdzielnie produkcyjne, tą drogą zlikwidowaliśmy szachownicę w 32 gromadach o powierzchni 22.900 ha, oraz mamy w różnych stadiach wykonania dalszych 34 gromad o powierzchni 37.600 ha.

Chcąc zlikwidować szachownicę w znacznie szybszym tempie, a z nią nieodzownie związane wszelkie zacofanie gospodarcze i społeczne, Prezydium WRN postanowiło:

a) wezwać powiatowe i gminne Rady Narodowe, Zarządy Rolnictwa, organizacje i instytucje społeczne do nasilenia pracy politycznej i propagandowej przede wszystkim w gromadach, posiadających swe grunty w szachownicy, celem powstania tam spółdzielni produkcyjnych i tym samym stworzyć możliwości dla postępowej gospodarki rolnej w całej gromadzie;

b) zobowiązać Zarząd Urządzeń Rolnych do przeanalizowania możliwości i warunków prowadzenia scalenia gruntów jako czynności samodzielnej i przedłożenia Prezydium WRN swoich wniosków w terminie najdalej do dnia 15 sierpnia 1954 r.;

c) w szczególności Zarząd Urządzeń Rolnych rozważy możliwości wzmocnienia tempa pracy wymiany gruntów na dużych obszarowo obiektach, będących w wykonaniu, jak Kleszczelce i Narew pow. Hajnówka, Grabówka i Mikulicze pow. Siemiatycze oraz rozważy możliwości wznowienia scaleń, jako czynności samodzielnej jeszcze w rb. w obiektach, gdzie scalenia były zaawansowane przed wojną i po wojnie i gdzie zostały z tych czy innych przyczyn przerwane, zaś dokumentacja techniczna jest w naszym posiadaniu.

d) biorąc pod uwagę, że prace scaleniowe czy to w formie wymiany gruntów, czy też jako samodzielne czynności wymagają od geodetów prowadzących scalenie dużej, zwykle nabytej długoletnią praktyką specjalnej wiedzy fachowej — zobowiązać Zarząd Urządzeń Rolnych do ustalenia imiennej listy geodetów — scaleniowców, zatrudnionych w innych urządzeniach i instytucjach — celem powołania tych geodetów do prac urządzeniowo - rolnych jeszcze w roku bieżącym;

odnosi się to również do geodetów — scaleniowców, zatrudnionych w komórkach geodezyjnych nie mających za zadanie urządzenia rolne, jak np. Okręgowe Przedsiębiorstwa Miernicze — CUGiK.

- 19) Do czasu przeprowadzenia prac prowadzących do zniesienia szachownicy, jako środka umożliwiającego zmianę systemu gospodarczego, zobowiązać Prezydium

Powiatowych i Gminnych Rad Narodowych, Zarządy Rolnictwa, organizacje społeczne itp. do spowodowania:

a) w gromadach stosujących system ugorowy, a posiadających wspólne gromadzkie pastwisko — pełnego obsiewu ugorów roślinami pastewnymi i okopowymi oraz podniesienia stanu wydajności pastwisk naturalnych drogą ich zagospodarowania;

b) w gromadach stosujących system ugorowy, a nieposiadających gromadzkich pastwisk — ograniczyć w pierwszym okresie do minimum użytkowania ugorów, jako pastwisk i podjąć pracę organizacyjną i wyjaśniającą nad urządzeniem pastwisk sztucznych

oraz nad upowszechnieniem uprawy na ugorach mieszanek żyta z wyką i innych pastewnych na pasze wczesno-wiosenne i kiszonki.

Wykonanie uchwały zleca się Wojewódzkiemu Zarządowi Rolnictwa oraz Prezydium Powiatowych i Gminnych Rad Narodowych w terminach określonym w poszczególnych punktach uchwały.

Odpowiedzialny za wykonanie uchwały członek Prezydium WRN Ob. Nieborak Roman.

**Za Prezydium Rady Narodowej
Z-ca Przewodniczącego Prezydium WRN
(A. ROSZKO)**

U C H W A Ł A

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku

Nr XXXVII/223 z 24 sierpnia 1954 r.

w sprawie uznania niektórych przedmiotów za pomniki przyrody

Działając na zasadzie art. 16 pkt. 1 i 2 ustawy z dn. 26 marca 1950 r. o terenowych organach jednolitej władzy państwowej (Dz. U. Nr 14 poz. 130) Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Białymstoku, na podstawie art. 11

i 12 ustawy z dn. 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25 poz. 180) i uwzględniając opinię Wojewódzkiego Komitetu Ochrony Przyrody uchwala uznać za pomniki przyrody następujące przedmioty.

L. p.	Nazwa przedmiotu	Miejsce znajdowania się przedmiotu	Właściciel
1	Głaz narzutowy o obwodzie 14 m	Jankowo — Młodzianowo, gm. Miastkowo, pow. Łomża	Dąbkowski Zygmunt s. Antoniego
2	Sosna o obwodzie na wys. piersi 410 cm	N-ctwo Mały Płock, 1-ctwo Drozdowo, oddz. 104-c, gm. Drozdowo, pow. Łomża	Własność państwowa adm. P.G.L.
3	Głaz piaskowiec o obwodzie 6.60 m	Ur. Żydowszczyzna, m. Zabłudów, pow. Białystok.	Szyłkiewicz Wiktor, Zabłudów, ul. 3 Maja 74
4	Głaz narzutowy o obwodzie 880 cm	Zucielec, gm. Trzciannie, pow. Białystok	Peza Franciszek
5	Głaz narzutowy o obwodzie 9.50 m	Zucielec, gm. Trzciannie, pow. Białystok	Kropiwnicki Mieczysław
6	Dąb o obwodzie na wys. piersi 548 cm	Podbiele, gm. Dobromil, pow. Bielsk-Podl.	Własność państwowa w użyt. Sam. Chłopskiej
7	Dąb o obwodzie na wys. piersi 678 cm	N-ctwo Leśna, 1-ctwo Nieznany Bór, Oddz. 488, pow. kontr. 163-a, gm. Policzna, pow. Hajnówka	Własność państwowa w adm. P.G.L.
8	Dąb o obwodzie na wys. piersi 500 cm	Podbiele, gm. Dobromil, pow. Bielsk-Podl.	Własność państwowa w użyt. Sam. Chł.
9	Dąb o obwodzie na wys. piersi 640 cm	N-ctwo Starzyna, 1-ctwo Łosice, oddz. 513-A pow. kontr. 23-a, gm. Policzna pow. Hajnówka	Własność państwowa w adm. P.G.L.
10	Sosna o obwodzie na wys. piersi 360 cm	N-ctwo Starzyna, 1-ctwo Słobódka, oddz. 696-D, pow. kontr. 306-C, gm. Policzna, pow. Hajnówka	Własność państwowa w adm. P.G.L.
11	Dąb o obwodzie na wys. piersi 510 cm	N-ctwo Leśna 1-ctwo Nieznany Bór, oddz. 414, pow. kontr. 34-a, gm. Policzna, pow. Hajnówka	Własność państwowa w adm. P.G.L.
12	Jesion o obwodzie na wys. piersi 440 cm	N-ctwo Czerwony Dwór, 1-ctwo Rogonie, oddz. 37-C, gm. Grabowo, pow. Gołdap	Własność państwowa w adm. P.G.L.
13	Grupa cisów 3 egz. o obwodzie na wys. piersi 37,40 i 53 cm	N-ctwo Czerwony Dwór, 1-ctwo Rogonie, oddz. 34-c, gm. Zalesie, pow. Olecko	Własność państwowa w adm. P.G.L.

L. p.	Nazwa przedmiotu	Miejsce znajdowania się przedmiotu	Właściciel
14	Sosna o obwodzie na wys. piersi 230 cm	N-ctwo Sokółka, l-ctwo Brzozowy Gród, oddz. 142, gm. Sokółka, pow. Sokółka	Własność państwowa w adm. P.G.L.
15	Głaz narzutowy o obwodzie 10,10 m	N-ctwo Kumiałka, l-ctwo Romanówka oddz. 60-g, gm. Suchowola, pow. Sokółka	Własność państwowa w adm. P.G.L.
16	Dąb o obwodzie na wys. piersi 557 cm	N-ctwo Pietkowo, l-ctwo Pietkowo, ur. Siudymach gm. Poświętne, pow. Wys.-Maz.	Własność państwowa w adm. P.G.L.
17	Dąb o obwodzie na wys. piersi 609 cm	N-ctwo Pietkowo, l-ctwo Pietkowo, ur. Siudymach, gm. Poświętne, pow. Wys.-Maz.	Własność państwowa w adm. P.G.L.
18	Dąb o obwodzie na wys. piersi 450 cm	Białowiecki Park Narodowy, oddz. 258, gm. Białowieża, pow. Hajnówka	Własność państwowa w adm. Białow. Parku Nar.
19	Dąb o obwodzie na wys. piersi 550 cm	Białowiecki Park Narodowy, oddz. 398, gm. Białowieża, pow. Hajnówka	Własność państwowa w adm. Białow. Parku Nar.
20	Dąb o obwodzie na wys. piersi 585 cm	Białowiecki Park Narodowy oddz. 370, gm. Białowieża, pow. Hajnówka	Własność państwowa w adm. Białow. Parku Nar.
21	Sosna o obwodzie na wys. piersi 360 cm	Białowiecki Park Narodowy, oddz. 318, gm. Białowieża, pow. Hajnówka	Własność państwowa w adm. Białow. Parku Nar.
22	Sosna kołnierzykowata o obwodzie na wys. piersi 190 cm	Białowiecki Park Narodowy, oddz. 284, gm. Białowieża, pow. Hajnówka	Własność państwowa w adm. Białow. Parku Nar.
23	Dąb o obwodzie na wys. piersi 495 cm	Białowiecki Park Narodowy, oddz. 284, gm. Białowieża, pow. Hajnówka	Własność państwowa w adm. Białow. Parku Nar.
24	Pięć jałowców drzewiastych o obwodzie na wys. piersi 37, 43, 45, 47 i 54 cm	Pianki, gm. Gawrychy, pow. Kolno	Marczyk Walenty
25	Jałowiec drzewiasty o obwodzie na wys. piersi 56 cm	Pianki, gm. Gawrychy, pow. Kolno	Parzych Stanisław
26	Trzy jałowce drzewiaste o obwodzie na wys. piersi 44, 47 i 56 cm	Zbójna, gm. Gawrychy, pow. Kolno	Poreda Władysław

Na podstawie art. 12 pkt. 2 oraz art. 18 powołanej ustawy o ochronie przyrody zabrania się w odniesieniu do przedmiotów objętych niniejszą uchwałą:

1. wycinanie, niszczenie lub uszkodzenie drzew.
2. zrywanie pączków, kwiatów, owoców i liści.
3. zanieczyszczanie terenu w pobliżu przedmiotu i wzniecanie ognia,
4. umieszczanie tablic, napisów i innych znaków na przedmiotach,
5. nacinanie przedmiotów oraz rycie na nich napisów i innych znaków,
6. wchodzenie na przedmioty,
7. rozbijanie lub rozsadzanie głazów,

8. usuwanie pokrywających głazy mchów, porostów oraz innych roślin,

9. dokonywanie przemieszczeń głazów lub przesunięć oraz podkopywanie lub zakopywanie,

Winni naruszenia powyższych zakazów pociągani będą do odpowiedzialności karno-administracyjnej, na podstawie art 28—32 ustawy z dn. 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody, które to artykuły przewidują karę aresztu do trzech miesięcy oraz grzywny do wysokości zł 4500 — albo jedną z tych kar.

Za Prezydium
Rady Narodowej
(M. MOCZAR)
Przewodniczący Prezydium

KOMUNIKAT

Wojewódzkich Zakładów Obrotu Paszami w Białymstoku z dnia 29 lipca 1954 r. w sprawie nowych cen skupu słomy. Na podstawie § 2 Uchwały Nr 102/54 Prezydium Rządu z dnia 5 marca 1954 r. zgodnie z pismem Państwowej Komisji Cen z dnia 26 lipca br. L. dz. S-II-22/19/54 - Wojewódzkie Zakłady Obrotu Paszami w Białymstoku wpro-

dają na terenie całego województwa białostockiego z dnem 29 lipca 54 r. następujące nowe obowiązkowe ceny skupu słomy:

- a) słoma paszowa zł. 50
- b) słoma ściółkowa zł. 30

Powyższe ceny rozumie się za 100 kg towaru netto z dowa-

zem do spółdzielczego punktu (Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska“) lub do stacji załadowniczej.
Do cen powyższych nie dolicza się żadnych dodatkowych opłat. Zgodnie z § 4 wymienionej Uchwały Prezydium Rządu ustalone przez Wojewódzkie Zakłady Obrotu Paszami w Białymstoku ceny skupu słomy, obowiązują wszystkie

uspołecznione instytucje skupujące słomę na zaopatrzenie innych odbiorców, lub też na zaopatrzenie własne.

Dyrektor
Wojewódzkich Zakładów
Obrotu Paszami
w Białymstoku

KOMUNIKAT

Wojewódzkich Zakładów Obrotu Paszami w Białymstoku z dnia 13 lipca 1954 r. w sprawie nowych cen skupu siana.

Na podstawie § 2 Uchwały Nr 102/54 Prezydium Rządu z dnia 5 marca 1954 r. zgodnie z zarządzeniem Państwowej Komisji Cen z dnia 3 lipca 1954 r. S-II-22/16/54 Wojewódzkie Zakłady Obrotu Paszami w Białymstoku wprowadzają na terenie całego województwa białostockiego z dniem 10 lipca 54 r. następujące nowe obowiązkowe ceny skupu siana:

- a) siano extra zł. 106
- b) siano I st. zł. 85
- c) siano II st. zł. 68
- d) siano III st. zł. 51
- e) siano pakowe zł. 25

Powyższe ceny rozumie się za 100 kg towaru netto z dowozem do spółdzielczego punktu (Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska“), lub do stacji załadowniczej.

Do cen powyższych nie dolicza się żadnych dodatkowych opłat.

Zgodnie z § 4 wymienionej Uchwały Prezydium Rządu ustalone przez Wojewódzkie Zakłady Obrotu Paszami w Białymstoku ceny skupu siana obowiązują wszystkie uspołecznione instytucje skupujące siano na zaopatrzenie innych odbiorców lub też na potrzeby własne.

Dyrektor
Wojewódzkich Zakładów Obrotu Paszami
w Białymstoku

Adres Redakcji i Administracji: Białystok, ul. Mickiewicza Nr 3 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej pokój Nr 62
Telefon: 25-45.

Prenumerata płatna z góry. Roczna ze skorowidzem — 18 zł, półroczna bez skorowidza — 10 zł.

Ceny ogłoszeń: 1/1 strony 240 zł, 3/4 str. (do 120 wierszy) 210 zł, 1/2 strony (do 80 w.) 165 zł, 1/4 strony (do 40 w.) 90 zł, 1/8 strony (do 20 w.) 60 zł.

Drobne do 100 wyrazów 90 gr za wyraz.

Wszelkie należności za prenumeratę, ogłoszenia i egzemplarze pojedyncze należy wpłacać w Narodowym Banku Polskim — II Oddział Miejski w Białymstoku — konto 113-95/1-65 (część 15 dział 5 rozdział 17 „wpływy z wydawnictw“).

Cena pojedynczego egzemplarza do 4 stron druku wynosi 90 gr — przy większej ilości stron — o 30 gr więcej od każdej drukowanej strony.

ODBIORCA

Oplata pocztowa uiszczona gotówką

Bielska Biblioteka Publiczna

w Białymstoku

Nr 153/53 - 1 egz. bezpł.

Blk. zam. nr 2393 z dn. 31.V-54 r. T-5-19714
Nakł. 1450 Pap. form. A-4 rodz. piśm. kl. 7 gr. 60